

MATTHEÛS

25:31-46

Het laatste oordeel en de werken die van
waar geloof getuigen

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/25-31-46

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	De gelijkenis van de schapen en de bokken	6 min	3
2	Alle volken en het oordeel over personen	5 min	6
3	Geen duizendjarig rijk maar eeuwige bestemming	6 min	9
4	Het oordeel houdt rekening met werken	4 min	12
5	Waar geloof blijkt uit liefdevolle werken	5 min	15
	Om verder te lezen		17

1

De gelijkenis van de schapen en de bokken

We kijken naar de laatste gelijkenis in Mattheüs 25. Dit is de afsluitende gelijkenis en het afsluitende gedeelte van de rede op de Olijfberg, de rede die Jezus op de Olijfberg hield. Er staan drie gelijkenissen in dit hoofdstuk. Ze hebben allemaal één boodschap, en dat is de wederkomst van Christus en de noodzaak om daarop voorbereid te zijn.

In de eerste van deze gelijkenissen, de gelijkenis van de tien maagden, was het eenvoudigweg een algemene aansporing om voorbereid te zijn op een lange vertraging, want Hij zei dat er een lange vertraging zou zijn. De maagden die daarop niet voorbereid waren, hadden er spijt van dat ze niet klaarstonden toen Jezus kwam — of toen de bruidegom kwam.

De tweede gelijkenis, de gelijkenis van de talenten, gaat uitgebreider in op de verantwoordelijkheden van de dienaren terwijl zij wachten tot hun heer komt. Ze laat zien dat zij verschillende bekwaamheden hebben gekregen om voor hun meester te werken en iets voor zijn koninkrijk voort te brengen. Wanneer hij terugkomt, zal van hen naar verhouding worden verwacht dat zij de werken, de vrucht van hun arbeid, aan hem aanbieden. En zij zullen voor hun trouw worden beloond.

Nu komen we bij de laatste gelijkenis. Ook deze richt zich op hoe de dienaren zich moeten gedragen terwijl ze wachten tot Jezus terugkomt. Deze gelijkenis begint echter iets anders. De andere twee gelijkenissen in dit hoofdstuk begonnen met de opdracht, daarna kwam de uitvoering van de taak, en vervolgens komt de heer terug en beoordeelt hij de dienaren of de bruidsmisjes en rekent hij met hen af. In dit geval begint de gelijkenis met de wederkomst. We zien het oordeel plaatsvinden en vervolgens wordt er teruggekeken naar het gedrag van degenen die in het oordeel staan. We krijgen een terugblik op hoe zij zich hebben gedragen, en daarop worden zij geoordeeld, net als in de andere gelijkenissen.

De gelijkenis begint in Mattheüs 25:31. Gewoonlijk noemen we die de gelijkenis van de schapen en de bokken. Jezus zei:

Wanneer de Zoon des mensen komen zal in Zijn heerlijkheid en al de heilige engelen met Hem, dan zal Hij zitten op de troon van Zijn heerlijkheid.

MATTHEÛS 25:31

Dan zal de Koning zeggen tegen hen die aan Zijn rechter hand zijn: Kom, gezegenden van Mijn Vader, beërf het Koninkrijk dat voor u bestemd is vanaf de grondlegging van de wereld. Want Ik had honger en u hebt Mij te eten gegeven; Ik had dorst en u hebt Mij te drinken gegeven; Ik was een vreemdeling en u hebt Mij gastvrij onthaald. Ik was naakt en u hebt Mij gekleed; Ik ben ziek geweest en u hebt Mij bezocht; Ik was in de gevangenis en u bent bij Mij gekomen.

MATTHEÛS 25:34-36

Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden: Heere, wanneer hebben wij U hongerig gezien en te eten gegeven? Of dorstig en te drinken gegeven? Wanneer hebben wij U als een vreemdeling gezien en gastvrij onthaald, of naakt en hebben U gekleed? Wanneer hebben wij U ziek gezien of in de gevangenis en zijn bij U gekomen?

MATTHEÛS 25:37-39

En de Koning zal hun antwoorden: Voorwaar, Ik zeg u: voor zover u dit voor een van deze geringste broeders van Mij gedaan hebt, hebt u dat voor Mij gedaan.

MATTHEÛS 25:40

Dan zal Hij ook zeggen tegen hen die aan de linker hand zijn: Ga weg van Mij, vervloekten, in het eeuwige vuur, dat voor de duivel en zijn engelen bestemd is. Want Ik ben hongerig geweest en u hebt Mij niet te eten gegeven; Ik ben dorstig geweest en u hebt Mij niet te drinken gegeven; Ik was een vreemdeling en u hebt Mij niet gastvrij onthaald; naakt, en u hebt Mij niet gekleed; ziek en in de gevangenis, en u hebt Mij niet bezocht.

MATTHEÛS 25:41-43

Dan zullen ook die Hem antwoorden: Heere, wanneer hebben wij U hongerig gezien of dorstig of als een vreemdeling of naakt of ziek of in de gevangenis, en hebben U niet gediend?

MATTHEÛS 25:44

En dezen zullen gaan in de eeuwige straf, maar de rechtvaardigen in het eeuwige leven.

MATTHEÛS 25:46

Het is interessant dat we dit gewoonlijk de gelijkenis van de schapen en de bokken noemen. De reden is dat Jezus zei dat Hij de volken in twee groepen zal verdelen, zoals een herder de schapen van de bokken scheidt, waarbij Hij de schapen aan Zijn rechterhand en de bokken aan Zijn linkerhand zet. Daarna heeft de gelijkenis echter niets meer met schapen of bokken te maken. Degenen aan Zijn rechterhand worden niet langer met schapen vergeleken en degenen aan Zijn linkerhand worden niet langer bokken genoemd. Ze doen zelfs dingen die schapen noch bokken zouden kunnen doen. Hier verschuift de beeldspraak.

De verdeling van de volken in twee groepen wordt vergeleken met een herder die in zijn kudde schapen van bokken scheidt. Maar afgezien daarvan lijken de betrokken personen helemaal niet op schapen of bokken. We hebben hier mensen die de gelegenheid hebben om de armen te helpen en die dat óf wel óf niet doen. Schapen verkeren natuurlijk helemaal niet in een positie om mensen te helpen.

Wat we hier hebben, zijn een paar verzen waarin Hij dit oordeel vergelijkt met die scheiding van schapen en bokken die je vaak bij de kudden van herders zou zien. Maar vervolgens wordt die beeldspraak onmiddellijk losgelaten en is het gewoon een rechtszitting. Er is een rechter, een koning, en er zijn personen die als beklaagden terechtstaan. Sommigen van hen worden in het gelijk gesteld en beloond; sommigen worden gestraft. Dit komt natuurlijk sterk overeen met het hoogtepunt van elk van de twee voorgaande gelijkenissen. De bruidegom kwam, en de vijf wijze maagden gingen de vreugde van het bruiloftsfeest binnen. De vijf dwaze maagden werden gestraft. In de gelijkenis van de talenten kwam de heer en sprak hij recht. De trouwe rentmeesters werden beloond. De ontrouwe rentmeester werd gestraft.

2

Alle volken en het oordeel over personen

Hier gaat het over de volken van de wereld, want Jezus zei dat de Zoon des mensen, wanneer Hij in Zijn heerlijkheid komt en al Zijn heilige engelen met Hem, op de troon van Zijn heerlijkheid zal zitten, en:

Wanneer de Zoon des mensen komen zal in Zijn heerlijkheid en al de heilige engelen met Hem, dan zal Hij zitten op de troon van Zijn heerlijkheid. En vóór Hem zullen al de volken bijeengebracht worden, en Hij zal ze van elkaar scheiden zoals de herder de schapen van de bokken scheidt. En Hij zal de schapen aan Zijn rechter hand zetten, maar de bokken aan Zijn linker hand.

MATTHEÛS 25:31-33

Alle volken zullen hier voor Hem worden gebracht om geoordeeld te worden.

Anders dan de voorgaande gelijkenissen gaat deze gelijkenis niet over het oordeel over christenen. Dit is een oordeel over de volken als geheel, dat wil zeggen: over de hele wereld. Sommigen hebben volgens mij de fout gemaakt te zeggen dat wat hier gebeurt niet het laatste oordeel is. Maar dat is natuurlijk het standpunt van iemand die gelooft

dat er na de terugkeer van Jezus een duizendjarig rijk van duizend jaar zal zijn. Zij zeggen: ‘Hier komt Jezus terug en roept Hij de volken voor Zich, maar volgens deze opvatting zal Hij sommigen het duizendjarig rijk in sturen, en anderen zullen niet in het duizendjarig rijk zijn.’

Hij oordeelt dus, zeggen zij, volken als categorieën. Bijvoorbeeld Groot-Brittannië, Babylon, Spanje, Assyrië, Edom, Duitsland of Amerika. Dat zijn volken. Sommigen voeren als argument aan dat dit geen oordeel over afzonderlijke personen is dat hun uiteindelijke eeuwige bestemming bepaalt. Dit is in feite een oordeel over nationale eenheden, dat bepaalt of zij toestemming krijgen om de duizendjarige regering binnen te gaan en daar nog duizend jaar te blijven vóór het laatste oordeel, of dat zij daar geen toestemming voor krijgen.

Volgens mij worden hiermee enkele ernstige fouten gemaakt. Maar voordat ik je vertel wat die fouten volgens mij zijn, ga ik verder. Sommigen geloven dat de volken die de Joden goed hebben behandeld, toestemming zullen krijgen om het duizendjarig rijk binnen te gaan, en dat de volken die de Joden niet goed hebben behandeld, dat niet zullen krijgen. Volgens hen wordt daarnaar verwezen met de woorden ‘Mijn broeders’. Jezus zei:

En de Koning zal hun antwoorden: Voorwaar, Ik zeg u: voor zover u dit voor een van deze geringste broeders van Mij gedaan hebt, hebt u dat voor Mij gedaan.

MATTHEÛS 25:40

Zij zeggen: ‘Jezus was Joods. De Joden zijn Zijn broeders.’

Het scenario dat sommigen schetsen, is daarom dat Jezus terugkeert, alle volken bijeenbrengt en hen als volken oordeelt — niet als afzonderlijke personen, maar als volken. Hij bekijkt de geschiedenis van de manier waarop zij de Joden hebben behandeld. Hebben zij de Joden goed behandeld? Mooi, dan mogen zij het duizendjarig rijk binnengaan en nog duizend jaar voortbestaan vóór het laatste oordeel aan het einde van de wereld. Als zij de Joden niet goed hebben behandeld, valt voor hen nu al het doek. Die volken zullen de duizendjarige regering van Christus niet binnengaan.

Deze opvatting, die door velen wordt aangehangen, is naar mijn vermoeden een van de allerberoerdste interpretaties die ik ooit op welke Schriftpassage dan ook toegepast heb zien worden. Daar zijn verschillende redenen voor. Om te beginnen is het enige wat ervoor pleit, dat er staat dat Hij alle volken voor Zich zal roepen en hen zal scheiden. Sommigen beweren dat dit betekent dat Hij afzonderlijke volken bedoelt, en niet afzonderlijke burgers. Maar dat betekent het helemaal niet.

Toen Jezus zei:

Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen.

MATTHEÛS 28:19

bedoelde Hij niet dat hele landen discipelen zouden worden, maar dat afzonderlijke personen binnen die landen discipelen zouden worden. Een volk kan geen discipel worden, hoewel een volk misschien wel hoofdzakelijk uit discipelen zou kunnen bestaan. Maar discipelen zijn afzonderlijke mensen. Toch zei Jezus:

Ga eropuit en maak alle volken tot Mijn leerlingen.

Dat betekent mensen uit alle volken, en hier betekent het hetzelfde.

Wanneer de Zoon des mensen komen zal in Zijn heerlijkheid en al de heilige engelen met Hem, dan zal Hij zitten op de troon van Zijn heerlijkheid. En vóór Hem zullen al de volken bijeengebracht worden, en Hij zal ze van elkaar scheiden zoals de herder de schapen van de bokken scheidt. En Hij zal de schapen aan Zijn rechter hand zetten, maar de bokken aan Zijn linker hand.

MATTHEÛS 25:31-33

betekent dat het niet alleen een oordeel over Israël zal zijn; het zal om een internationaal gezelschap gaan. Alle mensen uit alle volken zullen bij de wederkomst van Christus worden geoordeeld.

3

Geen duizendjarig rijk maar eeuwige bestemming

Wat betreft de gedachte dat zij worden geoordeeld om te bepalen of zij wel of niet het duizendjarig rijk binnengaan: deze interpretatie is als exegese volledig uit de lucht gegrepen omdat de mensen die haar gebruiken haar nodig hebben. De passage leert duidelijk niet dat er een duizendjarig rijk zal zijn. In feite lijkt zij te leren dat er geen duizendjarig rijk zal zijn. Omdat veel mensen in een toekomstig duizendjarig rijk geloven, moeten zij dit kunstmiddel bedenken en zeggen: ‘Deze mensen worden niet naar de hemel en de hel gestuurd, maar het duizendjarig rijk in.’ Want zij geloven dat er tussen de wederkomst van Christus en het werkelijke einde van de wereld een tussenliggende periode van duizend jaar ligt.

Dit stemt echter niet overeen met de gelijkenis zelf. Merk op dat de rechtvaardigen niet het duizendjarig rijk in worden gestuurd. Ze worden ergens anders heen gestuurd. In vers 34 staat:

Dan zal de Koning zeggen tegen hen die aan Zijn rechter hand zijn: Kom, gezegenden van Mijn Vader, beërf het Koninkrijk dat voor u bestemd is vanaf de grondlegging van de wereld. Want Ik had honger en u hebt Mij te eten gegeven; Ik had dorst en u hebt Mij te drinken gegeven; Ik was een vreemdeling en u hebt Mij gastvrij onthaald. Ik was naakt en u hebt Mij gekleed; Ik ben ziek geweest en u hebt Mij bezocht; Ik was in de gevangenis en u bent bij Mij gekomen.

MATTHEÛS 25:34-36

Was dat het duizendjarig rijk? Nee. In vers 46 staat dat de rechtvaardigen het eeuwige leven binnengaan. Dit Koninkrijk is geen regering van duizend jaar. Dit is eeuwig leven. Dit is eeuwig leven. Dit is een eeuwige toestand, geen tijdelijke toestand.

Wat de goddelozen betreft: er staat niet dat hun deelname aan het duizendjarig rijk wordt ontzegd. Er staat dat hun het eeuwige leven wordt ontzegd. Hij zegt in vers 41:

Dan zal Hij ook zeggen tegen hen die aan de linker hand zijn: Ga weg van Mij, vervloekten, in het eeuwige vuur, dat voor de duivel en zijn engelen bestemd is.

MATTHEÛS 25:41

Opnieuw staat er in vers 46:

En dezen zullen gaan in de eeuwige straf, maar de rechtvaardigen in het eeuwige leven.

MATTHEÛS 25:46

Waar gaat het hier dus om? Gaat het erom of een volk als geheel het recht zal hebben het duizendjarig rijk binnen te gaan? Nee, het gaat erom dat afzonderlijke mensen naar de hemel of naar de hel gaan, het eeuwige leven of de eeuwige straf ingaan. In deze passage staat niets over een duizendjarig rijk. De enige reden waarom iemand dat erin zou brengen, is dat hij een theologie heeft die hem verplicht het erin te brengen. Die theologie kan ter discussie worden gesteld wanneer we zien dat Jezus haar niet ondersteunde.

Jezus gaf aan dat Hij, wanneer Hij terugkomt, op Zijn troon zal zitten en alle mensen zal oordelen. Sommigen zullen de eeuwige straf ingaan, sommigen zullen het eeuwige leven ingaan, en daarmee is het afgelopen. Daarna is er niets meer om naar uit te kijken. Iedereen is dan zijn eeuwige toestand ingegaan, en dat is alles wat er nog overblijft.

Iets anders wat hier interessant is, is dat we zien dat de rechtvaardigen en de goddelozen op hetzelfde moment geoordeeld worden. Er zijn mensen die geloven dat de rechtvaardigen zeven jaar vóór de wederkomst van Christus zullen worden

opgenomen. Wanneer zij worden opgenomen, zullen ze op een ander tijdstip voor een afzonderlijke rechterstoel staan. Later, aan het einde der tijden, wanneer Jezus terugkomt, zullen de goddelozen geoordeeld worden. Maar in dit verhaal laat Jezus alle mensen op hetzelfde moment geoordeeld worden. Wanneer is dat?

Dan zal Hij alle mensen, alle volken, voor Zich brengen. Sommigen zullen behouden worden en sommigen zullen verloren gaan. Dit is een algemeen oordeel over alle partijen, en het gebeurt allemaal op hetzelfde moment, niet op verschillende momenten.

Hoe zit het met de gedachte dat de broeders van Jezus over wie hier gesproken wordt de Joden zijn, en dat mensen naar de hemel of de hel gaan op grond van de manier waarop ze de Joden behandelen? Dat is naar mijn mening werkelijk een verkeerde interpretatie, omdat Jezus de Joden nooit Zijn broeders noemde. Hoewel Hij Joods was, waren er zelfs enkele Joden die zeer nauw aan Hem verwant waren, namelijk Zijn broers en zussen, en Hij noemde hen niet Zijn broeders.

Bij een bepaalde gelegenheid kwamen Zijn moeder en Zijn broers naar Hem toe, in Markus hoofdstuk 3, en zeiden dat ze Hem wilden spreken. Een boodschapper bracht deze boodschap aan Jezus over. Hij zei:

En Hij antwoordde hun en zei: Wie is Mijn moeder, of wie zijn Mijn broers?

MARKUS 3:33

Hij keek om Zich heen naar Zijn discipelen en zei:

En terwijl Hij rondom Zich keek naar hen die om Hem heen zaten, zei Hij: Zie, Mijn moeder en Mijn broeders;

MARKUS 3:34

Hij zei:

want wie de wil van God doet, die is Mijn broeder en Mijn zuster en Mijn moeder.

MARKUS 3:35

Met andere woorden, Jezus zei:

Met andere woorden, Jezus zei dat Zijn broeders degenen zijn die Zijn Vader gehoorzamen.

Dat waren natuurlijk Zijn discipelen. Wij noemen hen tegenwoordig christenen. In Zijn onderwijs waren Zijn broeders niet de etnische Joden. Zijn broeders waren degenen die Zijn volgelingen waren, de christenen.

Waar het hier om gaat, is dat zulke dingen gedaan worden voor Zijn volgelingen, voor de christenen. We zien dat de schapen, oftewel de goede mensen, in situaties zijn geweest waarin ze christenen in nood aantreffen: naakt en met kleding nodig, hongerig, zonder onderdak en zonder iemand die voor hen zorgde. Deze mensen hadden medelijden met hen en dienden hen. Dan zijn er mensen die discipelen van Jezus in nood tegenkwamen en hen niet op deze manier dienden.

4

Het oordeel houdt rekening met werken

Sommigen hebben betoogd dat dit lijkt te pleiten voor een eeuwig oordeel op grond van werken. Sommigen voelen zich hier erg ongemakkelijk bij, omdat ze zeggen: „Wacht eens even, wij worden niet behouden door werken. Wij worden behouden door geloof.” Maar ik wil erop wijzen dat er in de Bijbel veel plaatsen zijn die over het oordeel spreken, en dat het altijd een oordeel op grond van werken is. Dat geldt ongeacht of christenen of niet-christenen geoordeeld worden. Het oordeel in de Schrift is altijd een oordeel waarin werken meewegen.

Jezus zei in Mattheüs 16:27:

Want de Zoon des mensen zal komen in de heerlijkheid van Zijn Vader, met Zijn engelen, en dan zal Hij ieder vergelden naar zijn daden.

MATTHEÛS 16:27

Merk op dat de Zoon des mensen komt in de heerlijkheid van Zijn Vader, met Zijn engelen. Let op Mattheüs 25:31:

Wanneer de Zoon des mensen komen zal in Zijn heerlijkheid en al de heilige engelen met Hem, dan zal Hij zitten op de troon van Zijn heerlijkheid.

MATTHEÛS 25:31

Het is hetzelfde. Wat gebeurt er? ‘Dan zal Hij ieder vergelden naar zijn daden’, staat er in Mattheüs 16:27. Deze gelijkenis werkt dat verder uit en vertelt om wat voor werken het gaat: werken van vrijgevigheid, werken van liefdadigheid voor Zijn discipelen.

Er zijn veel andere plaatsen die over het oordeel spreken. De apostel Paulus leert zeker dat het oordeel een oordeel over werken zal zijn. Romeinen hoofdstuk 2 is een van de plaatsen waar dit naar voren komt. Er zijn er nog meer, maar in Romeinen hoofdstuk 2 staat vanaf vers 6 over God:

Die ieder vergelden zal naar zijn werken,

ROMEINEN 2:6

Merk op dat God op de dag waarop Hij alle mensen vergelddt, heerlijkheid, eer en vrede zal schenken aan iedereen die het goede werkt, dat wil zeggen: die goede werken doet. Wie kwaad doet, zal Hij vergelden met verdrukking en benauwdheid, verontwaardiging en toorn. Paulus en Jezus leren dus dezelfde leer. Het oordeel zal een oordeel zijn waarin werken meewegen.

Wat te denken van nog een getuige over dat onderwerp? Petrus bijvoorbeeld. Petrus schrijft over dit onderwerp in de eerste brief van Petrus. In hoofdstuk 1, vers 17 zegt hij:

En als u Hem als Vader aanroept Die zonder aanzien des
persoons naar ieders werk oordeelt, wandel dan in de vreze des
Heeren, gedurende de tijd van uw vreemdelingschap,

1 PETRUS 1:17

Let op: Petrus zegt dat de Vader, Die wij christenen als onze Vader aanroepen, iedereen zonder aanzien des persoons naar zijn werken oordeelt. Daarom leven wij van dag tot dag in de vreze Gods. Petrus vertelt ons dus wat Jezus en Paulus ons allebei hebben verteld: het oordeel is een oordeel over werken, een oordeel waarin werken meewegen.

Wat te denken van Johannes? Hij is nog een belangrijke schrijver van de Schrift. Johannes zegt hierover in zijn boek Openbaring, in Openbaring 20:12:

En ik zag de doden, klein en groot, voor God staan. En de boeken werden geopend en nog een ander boek werd geopend, namelijk het boek des levens. En de doden werden geoordeeld overeenkomstig wat in de boeken geschreven stond, overeenkomstig hun werken.

OPENBARING 20:12

Iedereen wordt op de dag van het oordeel naar zijn werken geoordeeld. Deze passage in Mattheüs 25 vormt daarop geen uitzondering. Ze stemt overeen met alles wat de Schrift over dat onderwerp zegt. Wanneer Jezus terugkomt, zal Hij jou en mij naar onze werken oordelen.

5

Waar geloof blijkt uit liefdevolle werken

Nu zal iemand hoogstwaarschijnlijk zeggen: „Dan zeg je dus dat wij door onze werken behouden worden.” Nee, de Bijbel zegt niet dat wij door onze werken behouden worden, en zegt uitdrukkelijk dat wij niet door werken behouden worden. Wij worden door geloof behouden. Maar er is geen tegenspraak tussen de uitspraak dat wij door geloof behouden worden en de uitspraak dat wij naar onze werken geoordeeld zullen worden. De Bijbel leert namelijk dat een waar, reddend geloof altijd werken voortbrengt.

Als God op de dag van het oordeel eenvoudigweg zou vragen: „Geloofde je in Mij?“, zou iedereen ja zeggen. Als alleen van belang was of mensen zeiden dat zij in Hem geloofden, zou iedereen behouden worden. Dat zou geweldig zijn. Maar feit is dat niet iedereen behouden wordt. Veel mensen geloven niet in Hem. Veel mensen die denken dat zij in Hem geloven, geloven duidelijk niet in Hem, want hun leven bewijst het tegendeel. De beste manier waarop God op de dag van het oordeel aan iemand en aan het heelal kan laten zien of die persoon geloof had of niet, is door zijn werken te tonen.

Als je een geloof hebt dat redt, zul je werken hebben, want volgens Jakobus hoofdstuk 2 is geloof zonder werken dood. Paulus zei hetzelfde in Galaten 5:6. Hij zei:

In Christus Jezus heeft namelijk niet het besneden zijn enige kracht, en ook niet het onbesneden zijn, maar het geloof, dat door de liefde werkzaam is.

GALATEN 5:6

Geloof dat door liefde werkt: dat is wat volgens de Schrift bij God telt. Paulus zei dat. Hij zei in wezen hetzelfde als Jakobus, hoewel sommigen ten onrechte hebben gedacht dat die twee tegengestelde opvattingen hebben. Dat hebben ze niet.

Als wij door geloof behouden worden, zal dat uit onze werken blijken. Daarom hoeft er op de dag van het oordeel nooit verwarring te ontstaan, waarbij God zegt: „Volgens Mij was je geen gelovige”, en iemand zegt: „Maar dat was ik wel, echt wel.” Want als je dat

was, zal het blijken. Jezus zei dat het zal blijken uit de liefde die je hebt. Elders, in Johannes 13:35, zei Jezus:

Hierdoor zullen allen inzien dat u Mijn discipelen bent: als u liefde onder elkaar hebt.

JOHANNES 13:35

Dat betekent dat je de hongerigen ziet en hun te eten geeft, dat je de naakten ziet en hun kleding geeft, en dat je de daklozen ziet en binnen de grenzen van je mogelijkheden iets voor hen doet.

Dat stemt overeen met wat Jezus elders in Mattheüs hoofdstuk 7 leerde. In vers 21 zegt Hij:

Niet ieder die tegen Mij zegt: Heere, Heere, zal binnengaan in het Koninkrijk der hemelen, maar wie de wil doet van Mijn Vader, Die in de hemelen is. Velen zullen op die dag tegen Mij zeggen: Heere, Heere, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam demonen uitgedreven, en in Uw Naam veel krachten gedaan? Dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; ga weg van Mij, u die de wetteloosheid werkt!

MATTHEÛS 7:21-23

Hier zijn dus mensen die in Jezus' Naam profeteren, demonen uitdrijven en machtige werken doen, en zij zijn niet behouden, zei Jezus. Wat redt een mens dan wel? Niet dat je „Heere, Heere” zegt, maar dat je Jezus als je Heere hebt. Met andere woorden: je noemt Hem niet alleen Heere, maar je leeft alsof Hij je Heere is. Als je echt gelooft, zul je leven alsof je gelooft. Niet iedereen die zegt: „Heere, Heere”, zal het Koninkrijk van Mijn Vader binnengaan, maar wie de wil van Mijn Vader doet. Het gaat erom wat je doet.

In Mattheüs 25, in deze gelijkenis van de schapen en de bokken, laat Jezus zien wat het inhoudt om de wil van de Vader te doen. Het houdt in dat je de armen en behoeftigen helpt wanneer je hen ziet, en in het bijzonder de gelovigen. Bij een bepaalde gelegenheid zei Jezus dat wie een discipel zelfs maar een beker koud water geeft, zijn loon niet zal verliezen.

De manier waarop je een christen behandelt, de manier waarop je Gods dienaren behandelt, zal gelden als bewijs dat je wel of geen geloof hebt. Het geloof van deze mensen, of het ontbreken daarvan, blijkt uit de manier waarop zij andere mensen behandelen. Dat is een consequente leer van de Schrift. Het oordeel bij Jezus' wederkomst zal daarom op onze werken gebaseerd zijn. Behoud is door geloof, maar waar geloof blijkt uit werken. Hoe zal het met jou aflopen in dat oordeel?

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 25:31
- Mattheüs 25:34-36
- Mattheüs 25:37-39
- Mattheüs 25:40
- Mattheüs 25:41-43
- Mattheüs 25:44
- Mattheüs 25:46
- Mattheüs 25:31-33
- Mattheüs 28:19
- Mattheüs 25:41
- Markus 3:33
- Markus 3:34
- Markus 3:35
- Mattheüs 16:27
- Romeinen 2:6
- 1 Petrus 1:17
- Openbaring 20:12

- Galaten 5:6
- Johannes 13:35
- Mattheüs 7:21-23

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.